

Samenes Venn

Organ for Norges Samemisjon nr. 5 – 2010 Årgang 85

*Kom, Hellig Ånd med skapermakt,
Opprett hva synd har ødelagt,
Og glede i hvert hjerte giv
Som du har født til evig liv!*

God Pinse!

TRØNDELAG KRETS

Inspirerende kretsmøte på Stjørdal 17. april

Tekst og foto: Jon Amundal

Lørdag 17. april var det kretsmøte i Trøndelag krets på Stjørdal bedehus. Tidlig på vinteren var det klart at gen.sekr. Magne Gamlemshaug skulle være taler på årets kretsmøte, og en stund etter jul ble det klart at også kolasekr. Sigfred Giskegjerde og leder i Ny Begynnelse på Kola, Natalia Vetsko ble med på årets kretsmøte.

Frammøtet på årets kretsmøte var godt. Bortimot 50 utsendinger fra Rennebuisørogtil Namdalseide i nord fant veien til Stjørdal denne dagen. Kretsformann Petter E. Skansen ønsket velkommen til kretsmøte, men før det ble vi ønsket velkommen til Stjørdal av Solveig Skillingstad i samemisjonsforeningen på Stjørdal. Før selve årsmøtet hadde Magne Gamlemshaug bibeltime der han tok oss med inn i dette å ha Jesus til Herre i våre liv. Jesus som Frelser vil vi ha, men ikke alltid lar vi han være

Herre. Men det vil han også være – få lede og styre våre liv.

Selve årsmøtet gikk greit unna. Trøndelag krets har hatt et år der inntektene har gått litt ned, men utgiftene har gått enda mer ned, slik at vi totalt har kunnet yte mer til Samemisjonens arbeid i Norge og på Kola. Barne- og ungdomsrådet bidro i år med ca 40 000 kr til arbeid blant barn og unge på Kola. Til kretsstyret ble disse valgt: Sonja Danielsen, Meråker (gjenvalgt) og Ingrun Norum, Trondheim. Nye i barne- og ungdomsrådet ble Nina Amundal, Åfjord, Kristina Hovstein Kruken, Leksvik og Ingve Holmen,

Skjerve musikklag.

en liten middagshvil i bilen – samlet vi oss til misjonsfest. Foruten møtets talere deltok her Skjerve musikklag fra Skogn/Levanger med sang. Ved starten av festen overrakte Jon Amundal blomster og uttrykte takkens ord til kretsformann Petter E Skansen som etter 6 år nå går ut av kretsstyret. Magne Gamlemshaug talte også her, og Natalia Vetsko ga sterke glimt fra arbeidet i Ny Begynnelse. En stor utfordring er det nå igjennom hos myndighetene for behovet av det arbeid som Ny Begynnelse driver, likeledes å endre holdingene til dette med barn som blir utnyttet og misbrukt seksuelt. Sigfred Giskegjerde kom tilslutt med en sterk appell om fortsatt å stå på i gjerningen i Samemisjonen. Et fint og inspirerende kretsmøte fikk vi ha på Stjørdal. I gaver til misjonen kom det inn ca 20 000 kr .

Litt av forsamlingen, kretsformann Petter E Skansen foran til høyre.

Natalia Vetsko og Sigfred Giskegjerde.

Inderøy. Mot slutten av årsmøtet hadde Sigfred P. Giskegjerde ordet og pekte på en del utfordringer Samemisjonen står ovenfor i arbeidet på Kola. Vi må fortsette med mye av det vi har holdt på med, og kanskje skal misjonen bevege seg enda lenger østover? Flere kom med spørsmål til Giskegjerde – eller kom med oppfordringer til å støtte arbeidet. Etter en god middag – og for noen

Solveig Skillingstad.

I dette nr kan du

LESE OM:

Kretsmøte i Trøndelag krets **2**

Kretsmøte i Stavanger krets **6-7**

100-årsjubileum på Tingvoll **8**

Bønnesvar og minne om en god venn **9**

Ungdomsforeningen er blitt 30 år **10**

Sangkveld i Rakkestad **11**

Kretsmøte i Oslo **12**

Ungdomsleir og familieleir i Bergen krets **13**

Misjonsmesse i Bergen krets **15**

Grensetreff i Elgå **16**

Forsidebildet

er tatt av Thor Henrik With og viser pinsemotiv fra Peterskirken

På lederplass

NORGE - HVORDAN GÅR DU?

17. mai er en fin dag for oss som har vokst opp i Norge, og som har lært å sette pris på fedrelandet vårt. Vi kjenner på bånd som knytter oss sammen, og vi må erkjenne at Gud har vært god mot Norge både i fortid og nåtid.

Elias Blix sin kjære fedrelandssalme fra 1890 gir oss mye å tenke på og takke for. I vers 2 står det slik:

”Vårt heimland i mørker lenge låg, og vankunna ljuset gøynde. Men Gud du i nåde til oss såg, din kjærleik oss ikkje gløynde. Du sende ditt ord til Noregs fjell, og ljøs over landet strøynde.”

Før år 1000 var Norge et hedensk land, med norrøne, hedenske skikker. Men Kong Olav Haraldsson m. fl. arbeidet iherdig for å få kristendommen til Norge. Vi kan stille spørsmål ved flere av de metodene de gjorde seg bruk av. Noen av dem var nok svært harde, slik vi ser det i dag. Men på tross av alle minusfaktorer bidro de til å kristne Norge.

Med kristendommen kom det et tidsskifte i landet, og sed og skikk ble preget av den nye tro. Kvitekrist seiret over Odin og Tor, og lyset og håpet fra den kristne tro la seg som et bevarende teppe over folket vårt. Han talte rett Elias Blix da han skrev:

”Du sende ditt ord til Noregs fjell, og ljøs over landet strøynde.”

Etter hvert fikk Guds ord anledning til å prege både folk, skole og hjem, og Gudsordet brakte med seg en rik velsignelse til folket vårt. Og denne velsignelse har vi nytt godt av like opp til vår egen tid.

Men nå er det tid til å spørre: Hva gjør vi med fedrearven vår? Er vi innstilt på å bringe den videre til neste generasjon, eller står vi i fare for å skusle den bort? I vår tid er det mange som kjemper hardt for å redusere det kristne innslaget i den norske skolen. Og det brukes mange slags metoder for å oppnå dette. Her kommer et eksempel fra Trondheim.

En kvinnelig lærer brukte noen ganger ”Kua mi, jeg takker deg” som bordvers

før barna spiste sin nistepakke. Men andre ganger brukte hun bordvers med et kristent innhold.

En sterk humanetiker samlet flere foreldre og startet en aksjon mot lærerens bordbønn med kristent innhold. Det ble sendt klageskriv til rektor, fylkesskolesjefen og Undervisningsdepartementet. Læreren fikk ikke medhold i noen av instansene, og læreren gråt sine bitre tårer da hun fikk svaret fra departementet.

Vi vil også ta med et annet eksempel fra Sør-Trøndelag. Like før jul for et par år siden bestemte en rektor i en kommune at de 2- 300 skolebarna ikke skulle få delta på skolegudstjeneste før de tok juleferie. Rektoren argumenterte med at det var 5- 6 elever som ikke kunne tenke seg å delta på gudstjenesten, og dermed ble skolegudstjenesten avlyst. Denne beslutningen skapte en god del rabalder i lokalmiljøet, og mange 15-åringer reiste seg i protest. De ville ha seg frabedt at rektoren tok fra dem en høytidspreget gudstjeneste i kirka like før de tok juleferie.

Det var nok mindretallets tyranni som slo igjennom i denne sammenheng, og dette tyranniet har mange ansikter. Ola Nordmann tar sikte på å være tolerant i mange forskjellige retninger. Det gjelder bl. a. i forhold til mange av våre nye landsmenn. Toleransen rommer mange positive element, men den må ikke bli så stor at vi skyver til side vår egen kristne fedrearv. Vi utfordres nå til å ta vare på fedrearven vår, slik at den kan bli plantet inn i neste generasjon. Vi som arbeider på den kristne arena i Norge står overfor mange og store utfordringer, med tanke på å levendegjøre kristen kunnskap, kristen tro og kristent liv i forhold til den oppvoksende slekt.

”Her er sommersonn nok, her er sedejord nok, bare vi, bare vi hadde kjærlighet nok.”

Magne Gamlemshaug

Rohkos

Duohtavuo a Vuoig a!

Vuosttaš hellodatbeaivi - Joh. 14,15-21.

Teaksta: Petter E. Skansen

Ill.: Frode Kalleland

Sámás: Rávdná Turi Henriksen

Vuosttaš hellodatbeaivvi sárdneteaksta lea Jesusa earrusárdni man doalai máhttájeddjiidasas. Dát dáiddii leat erenoamáš boddu máhttájeddjiide. Sii ledje Jesusa uvvon golbma jagi, ja dat lei sidjiide leamaš valljugas áigi má gga láhkái. Sii ledje dorvvola at Jesusa fárus. Son lei dego áh i sis, ja sii ledje muosáhan su ”buorren báimmanin”.

Dál lei earrudearvuo aid áigi bohtán. Jesus ii galgan šat leat máhttájeddjiid mielde oinnola at. Son galgá gillát ja jápmit jorralan olmmošohkagotti ovddas. Das ma il galgá son bajás uožžilit ja ohkkát Ipmila olgeš gie a bealde. Dán eai máhttájeddjit árvidan dalle. Dat lei ihkkojuvvon sin ovddas. Muhto sii áddejedje ahte juoga erenoamáš galggai dáhpáhuvat ja sii dovde balu. Dan dihtii Jesus álggaha earrusártni dánna lágiin: Alloset din váimmut suorganehko. Oskot Ipmilii ja oskot munnje.

Jesus addá máhttájeddjiide stuora lohpadusa: ”In mun guo e din oarbbisin.” Mánát geat masset váhnemiid, šaddet morrašii ja dorvvohis dillái. Muhto dakkár dillái eai galgan máhttájeddjit šaddat. Ja Jesus joatká: ”Ja mun jearan Áh is, ja son addá didjiide eará bealušteaddji gii bissu din luhtte agála at.” Jesus goh oda dán bealušteaddji ”duohtavuo a Vuoig an”.

Hellodagaid sáhka lea Bassi Vuoi a sáddejumi birra. Ja máhttájeddjit besse muosáhit Vuoi a bohtima. Dán mii lohkat Apoastaliid daguin 2 kapihtalis. Biehtár doallá sártni

dan birra mii dáhpáhuvvá ja Jesusa birra Messiasin, son gean sii leat russiinávlen. Son geardduha állaga! ”Go sii gulle dán, de dat uggii sin váibmui,” nu daddjo Biibbalis. Dat lea ”duohtavuo a Vuoig a” mii duddjo ja nanne Sáni mii sárdniduvvo. Dát dagai ahte birrasiid golbma duháha lassánedje oskkola aid jovkui dán beaivvi. Lei stuora moráduš!

Ipmila Sártni lea duohtavuoha! Ipmila sánis mii gullat olbmo birra gii lea láhppon suddolaš, ja duohtavuo a Jesusa birra gii lea máilmmi Beasti. Go olmmoš lohká Ipmila Sáni dahje gullá dan sárdniduvvome, de lea buorre rohkadallat oktan sálbma állin gii ná álii: ”Bassi Vuoig a, almmidolla, boa e, uvge váimmu mus, vai mun Jesus oaidnit máhtán, Ipmilin ja Beastin fal.” (Dát sálbma lea dás jorgaluvvon sámegillii). Dát ii leat addojuvvon olbmui oaidnit iešalddis. Dat ferte almmustuvvat váibmui Bassi Vuoi a bokte.

Emmausvádjoledjiid birra daddjo ahte soai eaba dovdan Jesusa gii váccii sudnuin. Jesus ilgego ii sudnuide dan mii uožžu su birra állagiin. Dán birra duo ašteigga ieža: ”Eaigo munno váimmut buollán go son sártnui munnuide vádjolettiin ja rabai állagiid munnuide?” Luk. 24,32. Dáiddii leat duohtavuo a Vuoig a mii dagai Sáni eallin sudno váimmuide.

Min dilli Ipmiliin ájeha maiddái min dili Jesusa hárrái. Teavstta álggus cealká Jesus:

”Jos dii ráhkistehpet mu, de doallabehtet mu báhkkomiid.” ”Báhkkomiid” ja ”sáni”

dajaldagaiguin oavvilduvvo teavsttas seammá ášši birra, dasgo dakka ma il otná teavstta cealká Jesus: ”Jos guhtege ráhkista mu, de jeagada mu sáni, ja mu Áh i ráhkista su, ja moai bohte su lusa ja orruogohte su luhtte.” (v. 23). Ja ráhkisvuoha Ipmila sártnái ja Jesusii ii leat olmmošlaš duodji, muhto Vuoi a šaddu risttalaš olbmo eallimis. Gal. 5,22.

Buressivdniduvvon hellodatbasit blá i lohkkiide!

Petter E. Skansen lea eret Áffjordnamat báikkis Lulli-Trøndelágas. Son lei searvegodde állin ja barggai sadjásaš báhppan, lei Trøndelága biirestivrra jo iheaddji gitta jahke oahkkimii cuo ománus dán jagi.

Andakt

Sannhetens Ånd!

Første pinsedag - Joh. 14,15-21.

Tekst: Petter E. Skansen

Ill.: Frode Kalleland

Prekenteeksten på 1. pinsedag er tatt fra Jesu avskjedstale til sine disipler. Dette var sikkert en spesiell stund for disiplene. De hadde vært sammen med Jesus i ca. 3 år, og det hadde vært en rik tid på mange måter. Det hadde vært så trygt sammen med Jesus. Han hadde vært som en far for dem, og de hadde fått opplevd Jesus som "den gode hyrde".

Men nå er avskjedens stund kommet. Jesus skal ikke være sammen med sine lenger på en synlig måte. Han skal lide og dø for en fallen menneskeslekt. Deretter skal han stå opp igjen og innta plassen ved Guds høyre hånd. Dette skjønte nok ikke disiplene den gangen. Det var skjult for dem. Men de forsto nok at det var noe spesielt som foresto, og dette

gjorde dem urolig. Derfor begynner Jesus sin avskjedstale på denne måten: "La ikke hjertet bli grepet av angst. Tro på Gud og tro på meg.

Så gir Jesus dem et veldig løfte: "Jeg skal ikke la dere bli igjen som foreldreløse barn." Barn som mister foreldrene sine, kommer i en fortvilet og hjelpeløs situasjon. Men slik skulle ikke disiplenes situasjon bli. Og så fortsetter Jesus: "Og jeg vil be Faderen, og han skal gi dere en annen talsmann, som skal bli hos dere for alltid." Og denne talsmannen kaller Jesus for "sannhetens Ånd".

Pinsens budskap er budskapet om Den Hellige Ånds sendelse. Og disiplene fikk en veldig erfaring av Åndens komme. En kan lese om dette i det 2. kapitlet i Apostlenes gjerning. Peter holder der en tale om det som skjer og om Jesus som Messias, han som de har korsfestet. Han siterer det som står i Skriften! "Da de hørte dette, stakk det dem i hjertet," står det. Det er "sannhetens Ånd" som er i virksomhet og stadfester Ordet som blir forkynt. Dette fører til at rundt tre tusen blir lagt til menigheten denne dagen. En vekkelse av store dimensjoner!

Gud Ord er sannhet!
I Guds Ord møter vi sannheten om mennesket som en fortapt synder, og sannheten om Jesus som verdens Frelser. Når en leser Ordet eller hører det forkynt, er det godt å få se slik salmisten har formulert det: "Hellig Ånd, o himmellue, kom og tenn mitt hjerte an, så jeg Jesus

klart kan skue, som min Gud og Frelsermann." Dette er ikke noe et menneske kan se av seg selv. Det må åpenbares for hjertet av Den Hellige Ånd.

Det står om Emmausvandrerne at de ikke kjente Jesus igjen da han gikk sammen med dem. Da begynte han å utlegge for dem det som sto om ham i alle Skriftene. Om dette vitner de selv. "Brant ikke våre hjerter i oss da han talte til oss på veien og åpnet skriftene for oss?" Luk. 24,32. Det var nok sannhetens Ånd som gjorde Ordet levende for deres hjerter.

Vårt forhold til Guds ord avslører også vårt forhold til Jesus. I begynnelsen av teksten sier Jesus: "Dersom dere elsker meg, holder dere mine bud." "Bud" og "ord" brukes her om hverandre, for like etter dagens tekst sier Jesus: "Den som elsker meg, vil holde fast på mitt ord, og min Far skal elske ham og ta bolig hos ham." (v. 23). Og kjærligheten til Guds ord og Jesus er ingen menneskelig prestasjon, men en Åndens frukt i en kristens liv. Gal. 5,22.

Velsignet pinsehøytid til alle lesere av Samenes Venn!

Petter E. Skansen fra Åfjord har vært menighetssekretær og prestevikar, og var formann i kretsstyret i Trøndelag fram til årsmøtet nå i april

STAVANGER KRETS

Kretsårs møte 13. mars - Ljosheim bedehus, Sola

Tekst og foto: Lisbeth Ravna Strømsnes

I 2010 var det Ljosheim bedehus som ga husly til kretsårs møtet i Stavanger krets. 40 utsendinger og mange venner hadde viktige ting fore. Bibeltime, forhandlingsmøte og misjonsfest sto på programmet. De to talerne kom fra hver sin ende av landet, men vi kan vel si at de begge kom fra sentrale strøk. Birger Helland er kretsleder i Stavanger krets av NLM, med kontor i Stavanger, en by med sentral beliggenhet i Rogaland. Alf Kristian Tellefsen kom fra Karasjok, en sentralt beliggende kommune i Finnmark. Her ligger Radio DSF som nyter godt av Tellefsens arbeidskraft.

Takk til Stein Ingvar Kalviknes og Knut Inge Buljo.

Velkomst, åpning og utrustning til å gå videre

Kretssekretær Odd Eivind Høyvik ønsket velkommen, og ga ordet til Oddvar Vold, representant for Ljosheim bedehus. Han pekte ut retningen for oss, da han sa: Legg ut på dypet. Gå videre med blikket festet på Jesus. Uten at vi behøvde å flytte oss en millimeter, fikk vi spise oss mette på hovedrett og dessert, og drikke oss utørste. En liten tur ut i det fri, og vi var klare for neste post.

Bibeltime: Forkynnensens plass og nødvendighet med tanke på veien videre

Birger Helland fanget oppmerksomheten vår. Bibeltimen var så spekket med "viktigheter" at det faller vanskelig å gi en kortversjon.

Bibelen er fortellingen om det store, dramatiske forlis, og om Guds redningsaksjon fra dette forliset. En redningsaksjon planlagt fra verdens grunnvoll ble lagt. Bibelen viser oss hvordan Gud i Kristus har forlikt verden med seg selv. Guds frelsesplan er eksklusiv i den forstand at bare de som vender om fra synden til Jesus blir frelst. Det finnes ikke noe annet

navn til frelse.

"Ordet om korset er en dårskap for de som går fortapt", skriver Paulus i 1. Kor. 1,18ff. "For oss som blir frelst, er det Guds kraft". Når Guds ord blir forkynt, kan mennesker bli frelst. Rom. 10,13-17.

Forkynnensens forbilder finnes i Bibelen. Jesus brukte all sin tid på forkynnelsen. Han ga den rom, gikk fra landsby til landsby. Synagogen var samlingspunktet, helt til tilhengerne var så mange at de måtte ut på gatene. De første kristne satt daglig ved apostlenes føtter og ble undervist. Folk la merke til det, og satte dem høyt. Ap.gj. 5,13. Jesus holder bibeltime for Emmaus-vandrerne, åpenbarer Skriften for dem, og forankrer troen deres der, i Skriften. Forkynnelsen er en skriftforkynnelse.

En skriftbasert forkynnelse er en forkynnelse til omvendelse, slik Døperen Johannes gjorde. Han kalte seg selv en røst som roper i ødemarken: "Gjør Herrens stier jevne". En slik forkynnelse forteller at Jesus Kristus er Herre.

Forkynnelsen skal også være en læremessig undervisning.

Kunnskapsmangelen er stor i dag, og vi trenger en faktabasert undervisning om Bibelen, også til hedningene, for de er medarvinger.

Fra fengslet skriver Paulus til Timoteus: "Men du skal holde fast på det du har lært og er blitt overbevist om. Du vet jo hvem du har lært det av. Helt fra du var et lite barn, har du kjent de hellige skriftene, de som kan gi deg visdom til frelse ved troen på Kristus Jesus. Hver bok i Skriften er innblåst av Gud og nyttig til opplæring, tilrettevisning, veiledning og oppdragelse i rettferd, så det mennesket som tilhører Gud, kan være fullt utrustet til all god gjerning." 2. Tim. 3,14-17. Han ber Timoteus forkynne ordet, og stå klar i tide og utide: "2. Tim. 4,2.

Årsmøtet

Valg

I det nye kretsstyret sitter Alf Magne Bergsagel, Asbjørn Dyngeland, Daniel Frafjord (ny), Tore Gilje, Reidar Lauvsnes, Klara Lauvås og Jan Tore Skogen (ny). Vararepresentanter er 1. Markus Iver Buljo, 2. Lisbeth Ravna Strømsnes

og 3. Trond Hodne. Inga Hølland og Willy Jess gikk ut av styret, og var ikke på valg.

Barne- og ungdomsrådet består nå av Karen M. Harboe, Johnny Lea, Roald Nessa (gjenvalgt), Kirsti Tveråli (ny) og Olene Aarsland (ny). 1. Marianne Hegge, 2. Simon Filip Berg og 3. Andreas Thingbø er vararepresentanter.

I **valgmemnda** fortsetter Lars Nessa, Nils Terje Aarsland er ny og Aslaug Dyngeland er vararepresentant.

Ombygging av Nordlys

Kretsstyret gikk enstemmig inn for å bygge om den ene internathytta på Nordlys for å høyne standarden. Nå vil en få et bygg tilpasset funksjonshemmede. I ny utgave vil hytta ha like mange overnattingsplasser som før, men med toalett og dusj på hvert rom. Med dette øker toalettkapasiteten for hele anlegget. Det vil være heis fra hovedetasjen til loftet. Underetasjen nås utenfra. Kostnadsramme 3 760 000 kr. Arkitekt er Leif Karluf Serigstad. Han var selv til stede og viste oss tegninger og hvordan det hele er tenkt.

Barne- og ungdomsrådet = BUR

BUR arrangerer leirer og leirkvelder, skaffer leirledere, talere, kjøkkenhjelp og andre som trengs for å arrangere en leir på en god måte. Kanskje de spør deg om hjelp? Det var Mari Frafjord som presenterte BUR, og Roald Nessa viste oss internetsida han har laga for Nordlys.

Misjonsfest 100 år

En vital 101-åring må så klart ha flotte kaker og fine smørbrød. En stor bursdagskake med marsipanlokk møtte utsendinger og andre som deltok på festen., bl. a. for å feire et forsinket 100-årsjuleum.

Kretsformann Asbjørn Dyngeland har bladd litt i papirer fra 75-årsjubileet i 1984. Da var Alf Kristian Tellefsen kretssekretær. I

august 1909 var kretsen en realitet, etter initiativ fra Jens Otterbech og to damer. Otterbech ble senere prest i Finnmark, og møtte ønsket om en samisk ungdomsskole. På 30-tallet startet skolen i leide lokaler. Hadde ikke landsstyret gått med på å bygge nytt, sto Stavanger krets parat til å bygge selv.

100 år - og i denne tida har åtte personer sittet i kretssekretærstolen. Ludvik Bjørnstad var den første, og han satt i 37 år. Torgeir Debes overtok, og satt i fem år. Sigmund Hauge fulgte på, og fikk 21 år i denne stolen, fordelt på to perioder. Mellom Hauges to perioder, var Alf Kristian Tellefsen kretssekretær i 4,5 år. Etter Hauges siste periode fulgte Terje Bjørntvedt i ett år, Robert Teigland (5 år), Stein Ingvar Kalviknes (6 år), Knut Inge Buljo (1 år) til Odd Eivind Høyvik overtok kretssekretærstolen i 2009.

Takk og hilsen

På behørig vis fikk de en takk, både de som gikk ut av kretsstyret, og Stein Ingvar Kalviknes og vikaren hans, Knut Inge Buljo. Stein Ingvar takket misjonsvennene for omsorgen de hadde vist ham, og sendte takken videre til kone og barn.

Willy Jess feiret NSMs 100-årsjubileum på Hegrestad i 1989. Han ble valgt inn i BUR da han var 50 år gammel, og rådet ble kaldt oldingrådet. I dag hilste han oss med Joh. 7,53- 8,20.

Et musikklag hadde meldt forfall, men Sven Viste, Odd Eivind Høyvik, Lars Nessa, Alf Magne Bersagel og Reidar Lauvsnes visste råd. De tok med seg Agnes Vik på piano, og noen

sangbøker, og ga oss flerstemt sang to ganger på festen. De var rede.

Nytt fra misjonen

Fra Kola fikk vi gode nyheter. Vi kan takke for et tett tak, for ei systue i drift, for godt arbeid i Ny begynnelse, og for regelmessige møter som samler folk om Guds ord.

Veien videre: Ta vare på forkynnelsen! Alf Kristian Tellefsen ga oss tilbakeblikk og framtidsvyer: Fra 1961 tok han seg fram til fots, på ski, med rein til prekenstedene. I 1965 ble den første snøskuteren tatt i bruk. I 1990 kom Radio DSF. Nyvinninger i teknologien har bidratt til å bringe Guds ord ut til folket, og datateknologien gir oss enda større muligheter.

Ja, Gud er god mot Israel, mot dem som er rene av hjertet. Slik skriver Asaf i Salme 73. Om seg selv skriver han at han holdt på å snuble. Det gikk de ugudelige vel, og Asaf gikk det ikke så godt med, syntes han selv. Men så gikk han inn i Guds hus, og så hvordan det hang sammen. Ta deg tid til å lese denne salmen.

Ennå skal vi forkynne Guds Ord. 11550 kollektkroner fra årets kretsårsmøte hjelper et stykke på vei. Kretsformann Asbjørn Dyngeland takker, og sender oss hjem med ordene i Jer. 29,11: **For jeg vet hvilke tanker jeg har med dere, sier Herren, fredstanker og ikke ulykkestanker. Jeg vil gi dere fremtid og håp.**

Spontan mannsgruppe: Agnes Vik, Sven Viste, Odd Eivind Høyvik, Lars Nessa, Alf Magne Bersagel og Reidar Lauvsnes.

Tingvoll Samemisjonsforening 100 år

Tekst Maria Reitan Foto: Odd Jarle Osborg

Et fullsatt Rimstad bedehus samlet til jubileumsfest startet med lovsangstøner:

“Dette er dagen som Herren har gjort“ De samme ordene lød da Maria Reitan åpnet. Hun lot tankene gå bakover til dem som startet, og fortsatte i trofasthet og glede gjennom generasjoner. Guds trofasthet og hans planer og tanker for oss gjennom liv og tjeneste var kretssekretær Osborgs hilsen. Jer. 29.11. Dagens organist, Henny Marit Turøy, og Odd Jarle Osborg gledet oss med sang. Etter festbord med kaker og kaffe framførte Maria Sagli et interessant resyme av Norges Samemisjons og Tingvoll samemisjonsforenings historie. Blomsterhilsener og takk til Maria Reitan, leder gjennom 25 år, fra kretsstyret, Normisjon og NLM. Osborg hadde også med hilsen fra generalsekretær Gamlemshaug. Takk også fra alle oss som fikk være med denne fine dagen!

Glimt fra foreningens historie

Det var sekretær M.Furevik som besøkte Tingvoll og talte samenes

Maria Reitan.

Tingvoll smf.

sak med glød og iver slik at Tingvoll samemisjonsforening ble startet i 1910.

Av alle sekretærer og emissærer som har besøkt foreningen, nevner vi en, Bertrand Nilsen. Han var ansatt i Norges Samemisjon i mer enn 50 år og krysset Finnmark til fots, om vinteren på ski. På sine vandringar så han behov for å yte hjelp for den legemlige nød, hand i hand med den åndelige. Det første pleiehjemmet ble åpnet i 1903, og det ble starten på et viktig arbeid i Samemisjonens historie. I følge referatbøkene til foreningen besøkte Bertrand Nilsen Tingvoll i 1926 og flere ganger seinere. Det var flere av de frammøtte på jubileumsfesten 17. april i år som hadde møtt ham. Bekjentskapet med bl. a. ham har resultert i at foreningen i Tingvoll har deltatt med støtte, ikke bare pengegaver, men også varer som barnetøy og sengetøy. Etter krigen i 1945 kom det anmodning om å skaffe utstyr til en seng i sykebrakken. Det

ble sendt to doble ulltepper, andre tepper, puter, lakener m.m. I 1948 ble det spurt i Samenes Venn om noen hadde salmebøker å sende til Finnmark, og vi fant 10 eks. av Landstads gamle salmebok som ble sendt nordover.

I gamle kassabøker leser vi at foreningen hadde innsamling til Rotsundelv barnehjem i 1939, og i seinere år har vi blant annet støttet byggingen av Rognsund kapell. Foreningen har de siste ca. 40 årene hatt jevnlig omkring ti møter i året. Trofaste kvinner har vært samlet rundt om i heimene. Vi synger mye sammen, leser fra Samenes Venn, har andakt og drikker kaffe. Takk til Gud for teigen han har gitt oss på sitt åkerland.

Æren er hans !

Mitt bønnesvar:

Sven Sunnset i samtale med Stein Henriksen.

Stein Henriksen var lærer på DSF (Den Samiske folkehøgskolen) i Karasjok fra 1953 til 1955

Han var han sokneprest flere steder, bl.a. i Lebesby i Laksefjorden fra 1960 - 1967 Stein Henriksen er nå 87 år og har gjennom et langt liv opplevd mye på troens vei. Han var også en bønnens mann, og det er mange som i årenes løp har fått oppleve at han både i ord og gjerning sto Herren nær på en spesiell måte. I løpet av noen samtaler har jeg skrevet ned opplevelser han har hatt på troens vei og som kan være trosstyrkende for andre å få del i. Disse vil bli å lese i Samenes Venn under «Mitt bønnesvar». «Stein og Herborg (som også var lærer på DSF), bor nå på Vigeland i Lindesnes.

Jeg vokste opp i Oslo, og begynte å studere teologi i 1942. Da krigen startet, ble jeg ganske snart involvert i illegalt arbeid, og høsten 1943 måtte jeg flykte. Min mor og jeg bodde da på Grefsen. Jeg var forberedt på arrestasjon, og det var på hengende håret at jeg kom meg unna. Da gestapo kom, fikk jeg hoppet ut vinduet på baksiden av huset. Deretter gikk jeg på ski gjennom Nordmarka. Dette var sist i november og skiføret var ikke direkte godt.. Etter en periode på

Hadeland, fant jeg ut at jeg måtte hjem til min mor som var alene og opp i årene. Hun kunne jo bli tatt til fange som gissel, og det kunne jeg ikke la skje. Jeg var da «gått under jorden», angivelig flyktet til Sverige. Systemet var slik at hver gang en var i trygghet i Sverige, var det denne som ble pekt ut som hovedmann bak mange ulovlige aksjoner. I 1 ½ år bodde jeg hjemme og levde nesten normalt og følte meg trygg, merkelig nok. Etter krigen kom naboene og ønsket meg velkommen hjem fra Sverige. Ingen av de hadde sett meg gå ut og inn av heimen. En kjent angiver som jeg møtte en gang, gikk bare og så rett fram som om jeg bare var luft for henne. Naboene kunne også fortelle om biler med gestapo som hver dag hadde vært i området for å se etter meg. Hadde jeg blitt tatt, ville det nok blitt dødsstraff med alt det jeg var blitt beskyldt for. Det var rett og slett Herren Gud som gjorde meg usynlig for mine fiender i 1 ½ år! Dette ble et sterkt vitnesbyrd om den levende og nærværende Gud. Og til oppmuntring og styrke videre i teologistudiet og i livet som lærer og prest.

(flere av Stein Henriksens bønnesvar kommer i senere nr)

BERGEN KRETS, har flyttet sitt kretskontor.

1. mai flyttet kretskontoret til
  2. etasje i Bok og Media, Vestbok sine lokaler.
- Det er ringeklokke på utsiden.

Adressen blir:

Kong Oscars gate 2. 5017 Bergen.

Telefon det same som før,

55 31 65 06

Mobil. 48 89 97 43.

Mail: bergen@samemisjonen.no

Kontoret har åpent som tidligere:

Tirsdager, 09.30.– 14.00.

Torsdager, 09.30.– 14.00.

HUSKER DU?!

Sigfred Giskegjerde har skrevet et par artikler som vi kan sette under overskriften "Husker du"?! Det er åpent for andre av Samenes Venns lesere å komme med andre slike små beretninger om personer eller hendelser knyttet til Samemisjonen. Så sett i gang!

Her kommer den første artikkelen:

”Nei”

Han var ikke vant med at fremmede kom til bygda. Båten kom flere ganger i uken, men det var for det meste med varer til handelsmannen.

Denne dagen kom det en mann med svart frakk, og en stor svart koffert. Mannskapet hjalp den fremmede med å bære kofferten, så den ble stående midt på kaien.

Jon Ole var nyskjerrig på hvem dette var, og nærmet seg sakte. Den fremmede gikk flere hundre meter bortover stien fra kaien, og så seg rundt omkring. Det

så ut som han lette er noe.

For Jon Ole var det kofferten som var mest spennende. Han gikk sakte bort til den, og så på den store svarte kofferten. Den var merket med Bunes, og hadde store blanke hengsler. På fremsiden var det en stor lås, og Jon Ole hadde aldri sett noe lignende. I sin iver over å studere denne merkelige tingen, la han ikke merke til at den fremmede hadde nærmet seg.

Da den fremmede mannen henvendte seg til Jon Ole ble han veldig redd. Han forstod ikke hva den fremmede sa, da det var et fremmed språk. Jon Ole svarte klart og tydelig ”nei”, for det var det eneste ordet han kunne på dette fremmede språket. Og så la han på sprang, for han hadde ikke tatt noe fra denne store svarte esken. Jon Ole ble fryktelig redd for at den fremmede skulle arrestere han, så han sprang helt hjem før han stoppet. I ettertid viste det seg at den fremmede hadde spurt om

veien til et sted lenger inne i fjorden, men Jon Ole trodde han spurde om han hadde tatt noe fra kofferten.

Jon Ole Nilsen ble senere redaktør for Nuorttanaste, den nordsamiske kristelige avisen. Han var i denne tjenesten i over 30 år. Han tolket mange av Samemisjonens predikanter i kirken, og på samlinger. Jeg hadde den glede å få være hans venn i noen år, og fikk flere ganger høre han tale på samlingene vi hadde i sammen. Vi reiste flere ganger til Kola ilag, og jeg fikk lov til å både høre og se Jon Ole i tjeneste for Jesus Kristus.

Jon Ole var en god kristen venn, som hadde et hjerte som brant for hans eget folk, samene, skulle få høre om Jesus Kristus.

Sigfred Palmar Giskegjerde.

SAMERINGEN

samemisjonsforening –

30 år

Tekst: Anne Marie Gravås - Foto: Jon Amundal

Første møte var 26. august 1980. Da var vi samlet 6 stykker for å starte misjonsforening. Første møte var hos Solveig Remme. Dette var ment som en sammenkomst for å planlegge hvilken misjon vi skulle arbeide for og det videre opplegg. **Samemisjonen** ble valgt. Da har vi misjonsmarken mer i vårt nærområde.

Fast post på foreningen er åpningsord, kaffe og noe å bite i, samt kveldens kollekt. Vi leser et stykke fra Samenes Venn eller en bok og synger noen sanger.

Anne Marie Gravås ble første kontaktperson i foreningen – og første kasserer Solveig Remme. Kollekten på første møte var kr. 90,-. På andre møte ble navnet Sameringen valgt (etter forslag fra Bjørg Indbjo), og nå var kollekten kr 147,-. Foreningsmøter har vært holdt en gang i måneden.

Vi har holdt dugnadsmøter/ arbeidsmøter i foreningen. Var så heldig å få være på arbeidsplassen, ”arbeidsstua” til en av foreningens medlemmer, Edel Skaalvik. Der laget vi stofftrykk på forklær til barn og voksne, brettholdere, grytelapper etc. som skulle selges på julemesssa. Har også hatt dugnadsmøter for å bake julekaker.

I starten var vi veldig ivrig med håndarbeid, men det har blitt mindre etter hvert.

I alle år har vi kjøpt inn dukke som det skulle lages garderobe til. Vi

må vel si at det er Solveig Remme som har laget det meste av den garderoben.

Ved julesalget i 1981 var det vår forening som gikk av med seieren i antall forhåndssolgte lodder til julemesssa – 800 lodd – dvs kr 1.600. Kretssekretær Vesterfjell var godt fornøyd med årets julemesse. Det var flere år at vi toppet forhåndssalget.

Vi har holdt basarer. Første gang var i 1985 (5 års jubileum). Det ble ca 90 som møtte opp av smått og stort. Kretssekretær Vesterfjell var der og viste bilder fra Finnmark og fortalte fra Samemisjonens arbeid. I nettoinntekt fra basarkvelden kom det inn kr. 3.330.

Vår andre basar ble holdt i 1988, med inntekt kr 3.000.

I 1985 fikk vi også spørsmål om å lage en hyggekveld for beboerne på Bråliheimen utenfor Trondheim. Et hjem for personer med psykisk/ fysisk handicap. Vi hadde andakt, mye sang, da de likte å synge, særlig bevegelsessanger, og utlodning, og alle fikk gevinster.

Det ble en fin kveld for beboerne og særlig for oss som kom utenifra.

I september 1990 ble det igjen basar, foreningen var nå blitt 10 år. Det ble nok mat og kaffe til de ca. 60 som hadde møtt opp. Netto inntekt denne kvelden ble kr 8.240. Ny basar i mars 2000 – 20 årsjubileum. Da var vi sammen med foreningen ”Aprilrosen” som kunne feire 90 år. Ca 80-90 var til stede da, og vi fikk

inn til sammen kr 14.500 Inntekten fra foreningen har gått adskillig opp i fra vi startet. Samlet inntekt i 1986 kr 3.790, i 1993 kr 9.625, i 1999 kr 20.915, i 2005 kr 29.560 og i 2009 ble det kr 38.710.

Ragnhild Sivertsen har vært kasserer siden 1986. Anne Marie Gravås har vært formann siden 2003. Vi er blitt kalt for ”ungdomsforeningen”, men vi begynner vel å bli voksne nå. Det er rart å tenke på at vi har holdt på i 30 år. Vi satser videre fremover. Vi vet at det er stort behov for hjelp og støtte. I de siste år er det særlig arbeidet blant samene på Kola-halvøya som er i fokus. Så er vi takknemlig og glad for at vi har fått holde på i så mange år, og at vi har fått dele av våre goder med de som trenger en hjelpende hånd.

”Vi er ditt verk! Du eier oss, Gud, Med alle de goder vi har.

Du byr oss forvalte dem etter de bud Du gav oss, vår Skaper og Far.

Styrk da vår tro! Tenn håp i vårt sinn, Fyll hjertet med kjærlighet varm!

Så går vi frimodig til tjenesten inn I ly av din utstrakte arm.”

(Sangboken nr 717)

15. april markerte foreningen sine 30 år med besøk av kolasekr. Sigfred Giskegjerde og Natalia Vetsko fra Ny Begynnelse (Redaksjonens tilføyelse)

Sangkveld i Rakkestad

Tekst: Bøye Vigdal

Vinteren ville ikke slippe taket - lang og stabil hadde den vert med kaldt og tørt vær uke etter uke. Noen gledet seg storlig over slikt et vær, mens andre synes den ble både for lang og kald.

For tredje år på rad skulle vi arrangere sangkveld for Samemisjonen i Østfold - for Oslo og Romerike krets. Dette som en videreføring av det som en gang var kretsens vårstevne i Østfold, som etter hvert ble til vårmøte. Med færre og færre deltakere kom tanken om å ha sangkveld i stedet - noe som har vist seg å være et godt alternativ. De fleste er glad i sang og musikk. Det har ført til en oppblomstring av sangkvelder her i vårt distrikt, men også utover det ganske land.

En slik kveld må planlegges i god tid om en skal få de sangkreftene som en ønsker å få med. For oss i vår misjon som ikke har eget hus må det finnes en kveld som passer og et hus som er ledig, og som ligger greit til i distriktet for de fleste. Ekteparet Turid og Erik Billing som er med i Rolvsøy Samemisjon står i bresjen for planleggingen - godt hjulpet av oss andre.

Det skal averteres i media - radio og lokalavis, og det skal ordnes med

kaker til kaffen. For pause med kaffe, kaker og tid til prat er også viktig en slik kveld.

Denne gangen ble stedet Tryggheim Misjonshus i Rakkestad, en god misjonsbygd. Her har vi hatt Misjonsmessa flere år tidligere, da på et misjonshus i sentrum. Samemisjonens misjonsforening i Rakkestad feiret 70 års jubileum like før jul, så de er fortsatt trofast med.

Alltid er det en viss spenning med å stå for et slikt tiltak. - Kommer det mye folk og hvordan vil kvelden bli? Trives folk - og liker de sangen og sangerne?

Kvelden da dette skulle vise seg ble den 19. mars. Huset fyltes etter hvert, ja mest pakka fullt ble det - over ett hundre, noe som er ny rekord. Dette så lovende ut.

Kretsformann ledet og ønsket forsamlingen velkommen. Etter litt orientering om misjon og kveldens program ble ord og toner gitt til Mannsmusikken fra Rakkestad. Ledsaget av gitar og piano fikk vi høre frisk glad mannsang. Deretter var det en duett fra Fredrikstad. Thore og Arne med trekkspill stemte i med mange av de gamle og kjære evangeliske sangene våre. Mange hjerter ble nok berørt, og mange

minner dukket sikkert opp i tanken fra tidligere opplevelser med disse gode sangene. Sangskatten vår - en dyrebar arv!

Tredje gruppa som var med kalte seg "Vi 5, men". Her var det country/gospel som var stilen, til stor glede og begeistring for tilhørerne. De hadde også med en eminent gitarist, som bidro med flere solonummer.

Damene på kjøkkenen sørget for at vi fikk noe å kose oss med i pausen. Etter pausen holdt kretssekretæren vår, Carl Johan Johnsen, andakt - kort, tydelig og utfordrende.

Deretter ble det mer sang fra alle tre gruppene og ekstranummer ble det også etter ønske fra forsamlingen. Innimellom sangen ble det orientert om misjonen, spesielt arbeidet på Kola. Flere i forsamlingen var lite kjent med Samemisjon så dette ble en fin mulighet til å fortelle om arbeidet vårt, og samtidig ble det gitt anledning til å være med å gi en gave til misjonen. En god kollekt kom inn, ca kr 7600,-.

Den lokale nærradioen var og til stede og gjorde opptak. Det ga muligheter for å gjøre Samemisjonen enda mer kjent. Og neste år blir det ny sangkveld - vi er allerede i gang med planene! Så velkommen da!

BERGEN KRETS

KRETSSEKRETÆR, 100% STILLING.

*Norges Samemisjon driver i dag et evangelisk, diakonalt og kulturelt arbeid i Norge og på Kola. Bergen krets av Norges Samemisjon søker nå KRETSSEKRETÆR i inntil 100% stilling. Arbeidet består av reisevirksomhet (møter o.a.) og administrasjon knyttet til kontoret i Bergen. Kvalifikasjoner: nådegave til å forkynde, kontaktskapende, selvstendig, samarbeidsevne - også over kulturgrenser. *Stillingen forutsetter vilje og lojalitet til å arbeide for Samemisjonens visjon, og i henhold til våre verdier og grunnregler.* Søknadsfrist 25. mai. For mer info. kontakt , 41 33 82 95. Søknad med CV sendes til Norges Samemisjon, Kong Oscars gt 2, 5017 Bergen eller bergen@samemisjonen.no*

MØRE OG ROMSDAL KRETS:

Kretsmøte på Åndalsnes bedehus
12. – 13. juni.

Taler: Kolasekr. Sigfred P Giskegerde
Flere sangkrefter deltar

TROMS KRETS

Kretsmøte på Tømmerneset leirsted,
Sørreisa 28. – 30. mai

Taler: Thor Henrik With.
Fra programmet: Lørdag 29. kl. 19.30: Misjonskveld
Søndag 30. kl 11.00: Gudstjeneste
VELKOMMEN!

Kretsmøte i Oslo og Romerike krets

Tekst: Carl Johan Johnsen

Foto av Rebekka Johnsen.

Kretsmøtet i Oslo og Romerike krets fant sted 24. april på Bygdøy i Oslo, i Indre Sjømannsmisjons lokaler. Dette var 14. året kretsen var samlet her, og også dette året fikk vi en flott vårdag.

Det var 44 deltakere med smått og stort, og vi hadde dette året besøk av ass. gen. sekr. Thor Henrik With.

Thor Henrik hadde bibeltime om formiddagen, med overskriften: "Påskemorgen, slukker sorgen". Jesu brøt syndens, dødens og forgjengelighetens makt ved sin oppstandelse, påskemorgen. Han var som hvetekornet som dør i jorden og oppstår til nytt liv. Fra Jesu døde kropp kom en ny kropp – ny, men gjenkjennelig. Disiplene kjente Jesus igjen, og også tvileren Thomas ble overbevist da han fikk se Jesus og legge sine hender på hans sår. Jesus er førstegrøden. Hans oppstandelse skal også bli vår oppstandelse. "Har vi vokst sammen med Kristus i en død som er lik hans, da skal vi også være ett med ham i en oppstandelse som er lik hans". "Jeg den kjøpte frihet eier".

Derfor mister vi ikke motet, for i tro til Gud ligger oppstandelsens liv klar for oss på den andre siden hvor Jesus er.

Vi vandrer i tro uten å se.

Jesus er oppstått, døden er knust, og vi skal settes fri.

På misjonsfesten om ettermiddagen viste Thor Henrik bilder og fortalte fra arbeidet på Kola. Han talte om viktigheten av misjonsarbeidet. Vi har mottatt evangeliet fra lydige tjenere, og vi skal selv være lydige tjenere og bringe ut evangeliet med lette skritt.

En jentegruppe fra Kvelde gledet Årsmøtet med nydelig og oppbyggelig sang gjennom hele dagen.

Gerd Kristiansen fra Oslo og Lars Horntvedt fra Sandefjord ble valgt inn i kretsstyret for en periode av 3 år.

Før vi gikk fra hverandre ble det trukket en vinner av en flott Bestefarsklokke som var laget av Gunnar Johansen i Hurdal og gitt til inntekt for Samemisjonen. Den heldige vinner var også fra Hurdal, og trekningen innbrakte kr. 50 000.- til misjonsarbeidet.

Det kom også inn kr. 6 360 i kollekt til Samemisjonens arbeid, og møtet ble avsluttet ca. kl. 17.00

Rakel og Harald Indgjerdingen, trofaste misjonsvenner fra Hurdal.

Barna var også med og fant mange spennende ting i vannkanten.

Selv i pausen fortsatte samtalen om misjonsarbeidet.

Signe Hansen og Hildur Bråten fra Hurdal koser seg i vårsolen.

Dyktige ungdommer fra Kvelde gledet oss med vakker sang.

Med to ukers mellomrom - Ungdomsleir og Familieleir i Bergen krets

Tekst og foto: Laila Haugland Storstrand

Det er aktive folk som sitter i BUR, Barne og ungdomsrådet i Bergen krets. Det var planlagt 2 vinterleirer for barn. Den ene ble avlyst pga. for få deltakere. Så var det ungdomsleiren. Nå er det flere år siden BUR har arrangert ungdomsleir. Denne gangen var det i samarbeid med KUL, det kristne ungdomslaget på Vaksdal. 1.- 4. april. Og knappe to uker etterpå var det familieleir som stod på planen.

Temaet for alle leirene var, ”Påskemorgen slukker sorgen!”. På ungdomsleiren hadde vi tre kvelder med undervisning på kveldsmøtene. Gud som far, Guds frelse og påsken og siste kveld hadde vi om Den Hellige Ånd. På formiddagstid hadde vi stilletid i fellesskap og vitnesbyrd fra ledere. Innimellom hadde vi ulike aktiviteter ute, misjonssamling, gruppesamlinger, kjærlighetsmåltid, forskjellige spill og en dag dro vi til Bryggjeslottet i Modalen for å bade i basseng og bowle. God mat, godt fellesskap, gode ledere, sang og musikk, forbønn m.m. Det ble en påske vi husker og Guds ord nådde hjerter.

Det var i 2003 at BUR hadde den siste familieleiren. I høst var det planlagt en ny, men det ble for travelt. Endelig kunne flere som har etterspurt familieleir få komme i miden av april. Det er unge som har vokst opp med å reise på leir på Fagertun og som har stiftet familie.

Regn er ingen hindring i Bergen krets

En del av dem er i slekt. De har lyst til å treffes som familier og å høre Guds ord. Da vi fikk vite at Thor Henrik With sa ja til å være taler den helgen, var det mange som gledet seg til å høre ham. Med ledere var vi rundt 25 med stort og smått. Den minste var 2 måneder og hadde ennå ikke fått navn.

Dagen før leiren, så hører vi på nyhetene at flyene står på bakken og vi aner at dette byr på utfordringer. Thor Henrik skulle ta fly fra Trondheim. Vi har kontakt og flere ting vurderes. Da vi ikke har internett og mobilforbindelse på Fagertun var det ikke mulig med skype-overføring fra Trondheim. Da kommer tanken om at Thor Henrik kan tale og legge det inn på sin PC og sende den som lydfil via internett og jeg kan laste den ned på Lavikgården. Til pc-en skulle vi koble høytalere som bar talen ut i til oss.

Familieleiren begynner og spenningen stiger. Jeg kjører til Lavik for å laste ned den første bibelsamlingen. Endelig, så hadde jeg talen lagret på min maskin! Det ble fire turer til Lavik for å laste ned Thor Henriks taler, og powerpoint presentasjonen med bilder til misjonstimen. Vi gledet oss over at alt virket og Thor Henrik talte. Det var stor takknemlighet for Guds Ord og at han var villig til å gjøre det på denne måten.

Det var fint å se hvordan både barn, foreldre og ledere koste seg sammen. Denne helgen var det både aske og snø/sludd som dalte fra himmelen. Småbarnsfamiliene vet å kle seg, så alle hadde regntøy og vi hadde aktivitetsløype ute på lørdagen. Lørdag ettermiddag laget barna ”musikkinstrument” som vi skulle bruke til en sang i kirken på søndagen. Det var gudstjeneste i

Bowling – populært på ungdomsleiren

dalen og vi samarbeidet med presten om deltagelse. Kretssekretæren talte over Salme 23. Det var ekstra fint å se den malte altertavlen med motivet, Jesus som den gode hyrde. En dame i dalen hadde laget fantastisk lekre kaker til kirkekaffien.

Ved leirens slutt ble det fremmet ønske om flere familieleirer. Det var flere som hadde hatt lyst til å være med, men som var forhindret. Og sist, men ikke minst – god mat fikk vi! Kokken Helge Gullbrå med medhjelpere gjorde en utmerket innsats.

Barna sang i kirken (fra familieleiren)

Nytt fra Sápmi

Forbønn for rein på beite

Reineier Alf Johansen har nå skrevet et brev til biskop Per Oskar Kjølås i Nord-Hålogaland bispedømme der han ber kirken om å gå i forbønn for både rein og bufe som beiter i utmarka. Reineieren er bekymret for den kommende beitesesongen og sier at tusenvis av rein og sauer ikke vil overleve til høsten på grunn av rovdyr. Johansen skriver i brevet sitt at tapene er så store at det for mange vil gå ut over både helse og økonomi, og at stadig flere ser seg nødt til å forlate primærnæringene. Han ber kirken sørge for at kirkegjengere går i forbønn for dyrene. http://www.nrk.no/kanal/nrk_sami_radio/1.7070545

Samisk klassiker 100 år

”Muitalus sámiiid birra” var den første boka på samisk, skrevet av en same, nemlig Johan Turi. Den kom ut i 1910. – Det er definitivt en klassiker. Johan Turis beskrivelser av samisk kultur er veldig fortellende, men kanskje ikke så veldig vitenskapelig, sier formidlingsansvarlig ved UB, Sigmund Nettet på universitetets nettsider. Førsteamanuensis i samisk ved Institutt for kultur og litteratur, Harald Gaski, er enig: – Ja, boka fortjener virkelig en sånn status. Det er både en fagbok og er skjønnlitterært verk, med essays og folkelivsskildringer. Den har et rikt språk og fortellinger som fremdeles er interessante. Alt er flott dramatisert, sier han. Siden 1910 har boka kommet ut på elleve språk, men ikke på norsk. http://www.nrk.no/kanal/nrk_sami_radio/1.7090809

Bok om samekvinner på Kolahalvøya

Det er 15 år siden den samiske forfatteren Svetlana Zaboršikova skrev ferdig boken ”Eallinvuorbbit”, som handler om åtte samekvinner livshistorie på Kolahalvøya. Hun intervjuet åtte samiske kvinner her. Livshistorien til disse kvinnene forteller om deres liv, hvordan de levde fra 1900-tallet og frem til 1990-tallet, da russiske

samer begynte å få kontakt med andre samer på Nordkalotten, både kulturelt og politisk. Leder for Samisk Kvinne Forum, Gudrun Eriksen Lindi, er svært glad for at boka nå er på markedet. Boka er skrevet på nordsamisk og kildinsamisk, og Samisk Kvinne Forum vil prøve å skaffe midler slik at boka blir tilgjengelig på skoler og bibliotek på Kolahalvøya (nrk – sami radio, Anne Olli)

Hederspris til samisk lokalradio

Den samiske lokalradioen GLR (Guovdageinnu Lagasradio) fikk årets hederspris under landsmøtet i Norsk lokalradioforbund. Redaktør Nils Martin Kristensen mottok den tradisjonsrike mikrofonen under festmiddagen under landsmøtet. Dette var juryens begrunnelse: Lokalradioprisen for 2010 går til ein stasjon som på ein særleg måte har realisert dei mediepolitiske målsetjingane med lokalradio. Denne stasjonen legg svært stor vekt på lokalt innhald og forankring. Stasjonen hadde si første sending 22. august 1991. og har rundt tre årsverk. Radioen holder til i Kautokeino, men har også Karasjok som sitt primærområde.

Beaivváš bygger ut

Norges samiske nasjonalteater, Beaivváš, planlegger å bygge nytt teaterhus i Kautokeino. Bygget vil koste omkring 100 mill kr, og vil bli finansiert gjennom Sametinget. Beaivváš startet som en fri teatergruppe i 1979. Siden 1987 har den vært statlig finansiert, og i 1993 fikk Beaivváš status som samisk nasjonalteater. Nå ser det ut til at de kan få realisert planene om et eget teaterbygg. [Finnmark Dagblad](http://www.finnmark.no)

Sáгат får kontor i Karasjok

Den samiske avisen Sáгат, som kommer ut i Lakselv, har nå fått kontor i Karasjok. Avisen, som kommer ut på norsk, har to journalister i Karasjok. De har til nå hatt hjemmekontor. – Et nybygg med

eget kontor vil gjøre avisen mer synlig i Karasjok, og journalistene vil få et bedre arbeidsmiljø, mener redaktør Geir Wulff http://www.nrk.no/kanal/nrk_sami_radio/1.7104120

Pengestøtte til Elgå skole

Elgå skole i Hedmark får 500.000 kroner i støtte fra Sametinget. – Det er avgjørende for sørsamisk, sier prosjektleder Elin Fjellheim. – Det ene er den jobben vi gjør i forhold til elevene med å gi tilpasset undervisning og utvikling av læremidler i flere fag, og det andre er et prosjekt som går på terminologitvilling innenfor samfunnsfag fra 5. til 7. klasse. Resultater fra dette arbeidet er det meningen at vi skal dele med andre i det sørsamiske området, forteller Fjellheim. Rådmedlem i Sametinget, Ellinor Marita Jåma, mener arbeidet som drives ved Elgå skole har vital betydning for hele det sørsamiske språkområdet. http://www.nrk.no/kanal/nrk_sami_radio/1.7106297

Alarmsentralen og samisk språk

Alarmsentralen forstår ikke samiske navn og adresser. Det medfører forviklinger, forteller Kari Høgden i Karasjok til NRK Sámi Radio. – Samer får dermed ikke like god hjelp som norsktalende i en nødsituasjon. – Dette er alvorlig, spesielt fordi mange samiske eldre med begrensede norskkunnskaper nå bor alene i leiligheter, sier Per Somby i Samisk legeförening. Han sier videre at legeföreningen nå vil klage inn AMK-sentralen til Helse Finnmark. I Karasjok og Kautokeino er de fleste gatenavn på samisk. | [Les mer i Sáгат](http://www.nrk.no) |

Med misjon i fokus - MISJONSMESSE I BERGEN KRETS

Tekst og foto: Laila H. Storstrand

En dag kom det en svært hyggelig invitasjon i posten fra Nesttun bedehus. Vi kjenner bedehuset fra julefestene, og hadde også fått til et møte denne våren. I invitasjonen stod det at vi sammen med 13 andre kristne organisasjoner som bruker bedehuset, kunne få komme på Misjonsmesse 10.-11. april. Det var et nytt arrangement.

Vi i Samemisjonen skulle sammen med de andre misjonsorganisasjonen, få ha stand og dele ut informasjon og selge varer (misjonsbutikk). Det skulle være kaffe, lynutlodning, seminar om utfordringer i misjonen og stor misjonskonsert med mange utøvere. Misjonsmøte søndag formiddag og etter møtet ville det være bedehuskaffi. All kollekt skulle gå til misjonsarbeidet. Hver

organisasjon skulle få si noe om sitt arbeid i løpet av helgen.

Jeg tenkte, hva kan vi i Samemisjonen ha med til vår stand? Har vi noe? Ja, når jeg tenker etter så har vi: Kolavarer, loddbøker til kretsloppet, kort fra Inspirasjon forlag, restopplaget av bøker om Samemisjonen og oppbyggelsesbøker, brosjyrer, Samenes Venn, kretsbladet og informasjon om Fagertun og den store informasjonstavlen. For å gjøre oss ekstra synlig kan vi ha en rød duk. Det ble et helt billass.

Ninni Berge og Aslaug Sivertsen, fra kretsstyret hjalp til med å sitte på stand, informere og selge. Samemisjonen fikk på misjonsmøtet noen minutter til å komme med et glimt fra arbeidet. Med et stort rødt hjerte i pappkartong kunne jeg presentere

Fra NLMs stand med gjenstander fra Etiopia.

Samemisjonen som "En liten organisasjon - med et stort hjerte". Det vi gjør diakonalt og gjennom å forkynne Guds Ord i Norge og på Kola er til hjelp for enkeltmennesker. Glimt fra arbeidet ble løftet frem. På denne måten gjorde vi Samemisjonen synlig. Det var et par hundre innom bedehuset denne helgen. En flott misjonshelg, og en ide som kan spre seg til flere bedehus.

Aslaug Sivertsen og Ninni Berge på Samemisjonens stand.

Marianne Juvik Sæbø sang på konserten.

Samenes Venn

Ansvarlig redaktør:
Generalsekretær
Magne Gamlemshaug
Redaktør: Jon Amundal

ADRESSE:
Samenes Venn
Norges Samemisjon
Vestre Kanalkai 20
7010 Trondheim
Tlf. 47 47 61 61
Fax: 73 51 25 05

E-post:
hovedkontoret@samemisjonen.no
Internett:
<http://www.samemisjonen.no>

ABONNEMENT:
11 nr. pr. år
Ordinær årspris: kr. 295,-
Til utlandet: kr. 350,-
For kontingent:
Konto nr.: 3000.15.18565
For offer og gaver til
misjonsarbeidet (også skattefrie):
Konto nr.: 3000.15.18530

Norges Samemisjon

er en uavhengig organisasjon med samme bekjennelsesgrunn som Den norske kirke. Samemisjonens mål er: På bibelsk og evangelisk-luthersk grunn å utføre indremisjonsarbeid blant den samiske befolkning. Siden 1993 har Samemisjonen også startet opp arbeid blant samer på Kola-halvøya. Samemisjonen ser det som en oppgave å støtte samisk språk og kulturarv. Støttevirksomheten omfatter 7 kretser.

Landsstyrets formann:
Sven Sunnset
4588 Kvås

Tlf. 993 98 871 Trykk: Wennbergs Trykkeri AS

RETUR: NORGES SAMEMISJON, VESTRE KANALKAI 20, 7010 TRONDHEIM

GRENSETREFFI ELGÅ 1. - 2. MAI - UNDER VINTERLIGE FORHOLD

Tekst og foto: Jon Amundal

Så skulle vi få samles til grensetreff i Elgå også i år. Jeg satte meg i bilen på Inderøy om morgenen den 1. mai, og hadde 40 mil foran meg. Spennende var det med vinterlige værmeldinger, og med snø i luften. Men bilen var utrustet med vinterdekk, og også når det gjelder slike ting skal vi få legge det i Jesu hender. Godt å få regne med han i alt. Aina og Jens Malum skulle også være med på denne turen, men de ble forhindret. Andre jeg spurte om å være med hadde heller ikke anledning, så jeg kjørte alene. Jeg passerte Røros uten at det var snø på vegen, og var takknemlig for det. I Tufsingdalen har vi ofte hatt stopp og møte på disse turene. Jeg hadde en prat med Anders Hodøl like etter påske (vår vert her i mange år), og fikk da høre at kona Borghild var alvorlig syk. Da jeg kom til Tufsingdalen, svingte jeg innom hos Hodøl. På tunet stod det flere biler enn vanlig, og det ante meg at noe alvorlig var hendt. Inne var Anders (95 år) samlet med et par av barna, og så fikk jeg høre at Borghild var flyttet heim til Jesus for noen dager siden. Vemodig var det å få høre dette, men godt er

det i slike tider å få søke trøst hos Jesus. Han er oppstandelsen og livet, og kan gi oss evig trøst. Etter en liten prat og litt kaffe fortsatte jeg videre. Litt før halv 6 ankom jeg Femund Fjellstue i Elgå. Like etterpå kom Bo Lundmark fra Sverige. Etter å ha ordnet oss til kveldssamling, fikk vi sette oss til et veldekket kveldsmatbord. Det hyggelige vertskapet på fjellstua ønsket oss velkommen og uttrykte glede over at stedet ble brukt til en kristen samling. Etter hvert kom det flere, og snart var vi samlet en 9 – 10 stk. Jeg viste et par filmer fra Samemisjonens arbeid på Kola, og Bo Lundmark viste bilder og fortalte fra reiser i svensk Sapmi. Han var i mange år svensk sameprest. Vi sang litt sammen, og ellers gikk praten livlig. Noen uttrykte nød og skuffelse over at skolen i Elgå var nedleggingsstruet. Vi tok med denne saken i våre bønner da vi til slutt i samværet hadde andakt.

Neste dag var det fortsatt vinterlig. Snøfnugg i luften, og en isnende vind som kom inn fra den isdekte Femunden. Men inne kunne vi samles, og i Elgå kirke fikk vi være

samlet til sørsamisk / svensk / norsk gudstjeneste. I Särna, noen mil inn i Sverige, hadde de lagt om sin gudstjenesteplan slik at deres kantor, Siri Hedlund kunne være ved orglet i Elgå. Det var vi svært takknemlige for. Bo Lundmark talte til oss ut fra evangelieteksten i Joh. 15, 10 – 16 om at vi i troen på Jesus får eie den fullkomne glede – en glede for tid og evighet. Nattverdbordet var også dekket, og vi fikk motta Jesu legeme og blod – grunnlaget for denne store glede.

Grensetreffet ble avsluttet med middag på Femund fjellstue. En stor del av de som deltok ved gudstjenesten ble også med her. Og som avslutning på et veldig trivelig grensetreff fikk vi ta med oss Guds ord til israel folket gjennom profeten Jesaja – og et ord til oss i dag:

Kom, la oss gjøre opp vår sak! sier Herren. Om deres synder er som purpur, skal de bli hvite som snø; om de er røde som skarlagan, skal de bli hvite som ull. (Jes. 1, 18)

Litt av forsamlingen.

Bo Lundmark på prekestolen.

